

Άρειος Πάγος: 1183/98, Τμήμα Β΄
Πηγή: Δ.Ε.Ν 55/99, σελ. 416

Για τον καθορισμό του ποσού της χρηματικής ικανοποίησεως, το συντρέχον πταίσμα πρέπει να λαμβάνεται υπ' όψη από το ουσιαστικό δικαστήριο, ανεξαρτήτως αν αφορά ή όχι παραβίαση διατάξεων ή κανονισμών που θέτουν όρους ασφαλείας στην εργασία.

Εισηγητής: ΑΝ. ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗΣ

Δικηγόροι: Ηρ. Αλεξόπουλος - Γ. Πολιτάκος

Εργατικό ατύχημα. Από τις διατάξεις των άρθρων 299, 300, 914, και 932 του ΑΚ, 1 και 16 του Ν.551/15 προκύπτει ότι χρηματική ικανοποίηση για ηθική βλάβη ή ψυχική οδύνη οφείλεται και επί εργατικού ατυχήματος, όταν συντρέχουν οι όροι της αδικοπραξίας. Η διάταξη, εξ άλλου, του άρθρου 16 παράγρ. 4 του Ν. 551/15, κατά την οποία επί εργατικού ατυχήματος το συντρέχον πταίσμα του παθόντος αντιτάσσεται νομίμως μόνον εάν αφορά παραβίαση διατάξεων ή κανονισμών που θέτουν όρους ασφαλείας στην εργασία, αναφέρεται στην επιδίκαση αποζημίωσης για περιουσιακή ζημία και όχι χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης ή ψυχικής οδύνης. Επομένως για τον καθορισμό του ποσού της χρηματικής ικανοποίησης, το συντρέχον πταίσμα πρέπει να λαμβάνεται υπ' όψη από το ουσιαστικό δικαστήριο ανεξαρτήτως της συνδρομής των προϋποθέσεων της παραπάνω διάταξης. Το Εφετείο λοιπόν που επιδίκασε στο παθόντα χρηματική ικανοποίηση λόγω εργατικού ατυχήματος και απέρριψε ως νόμο αβάσιμη την προταθείσα από την αναιρεσείουσα ένσταση συνυπαιτιότητας του παθόντος με την αιτιολογία ότι δεν αφορούσε σε παραβίαση από τον παθόντα διατάξεων νόμων ή διαταγμάτων ή κανονισμών εργασίας που θέτουν όρους ασφαλείας στην εργασία, παρεβίασε τις προαναφερόμενες διατάξεις.